

Nr 157.

Av herr **Wallén**, angående uppsägande av Sveriges medlemskap i Nationernas förbund.

Alltsedan Nationernas förbund tillkom, har det i vårt land liksom i många andra länder funnits talesmän för den uppfattning, att förbundet kunde för de enskilda staterna medföra risker av oöverskådlig natur.

I vårt land har den skara av medborgare, som i medlemskapet i Nationernas förbund såg en fara för rikets trygghet, alltmer ökats. Särskilt sedan Nationernas förbund för några år sedan satts på sitt första större prov, har den åsikten vunnit alltmer allmän anslutning att medlemskapet i förbundet kan för Sveriges del medföra få politiska fördelar men stora politiska vådor.

För de små neutrala staterna måste det också framstå såsom föga lämpligt att i fortsättningen med nuvarande politiska konstellation samarbeta med förbundet.

De praktiska resultaten av förbundets politiska verksamhet synas heller icke oppmuntrande. Vad åter dess sociala verksamhet angår, kunna resultaten av densamma knappast anses motsvara de avsevärda kostnader, som uppkomma, och denna verksamhet skulle säkerligen vinna mera allmän anslutning och effektivitet, därest den bedreves fristående från det tid efter annan alltmer begränsade förbundet.

Numera har därjämte från olika medlemstater i Nationernas förbund öppet erkänts, att förbundet förlorat sin politiska betydelse och sin universalitet.

Utan att i den nuvarande situationen närmare ingå på denna fråga i dess olika sidor hemställer jag under åberopande av ovannämnda och allmänt kända förhållanden,

att riksdagen måtte besluta att hemställa till Kungl. Maj:t om skyndsamt uppsägande av medlemskapet i Nationernas förbund.

Stockholm den 17 januari 1940.

Otto Wallén.